

Biblisk allmänbildning inför söndag 14 november, 2021 Årgång 1

SÖNDAGEN FÖRE DOMSSÖNDAGEN - Vaksamhet och väntan

Matt 25:1-13 Då blir det med himmelriket som när tio unga flickor gick ut med sina facklor för att möta brudgummen. Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. De oförståndiga hade tagit med sig facklorna men inte någon olja till dem. De kloka hade med sig både oljekrukor och facklor. När brudgummen dröjde blev alla dåliga och föll i sömn. Vid midnatt hördes ett rop: 'Brudgummen är här, kom ut och möt honom!' Då vaknade alla flickorna och gjorde i ordning sina facklor. De oförståndiga sade till de kloka: 'Ge oss av er olja, våra facklor slocknar.' De kloka svarade: 'Den kan aldrig räcka både till oss och till er. Gå i stället och köp hos dem som säljer olja.' Men medan de var borta och köpte kom brudgummen. De som stod färdiga följde med honom in till bröllopfesten, och porten stängdes. Efter en stund kom de andra flickorna och ropade: 'Herre, herre, öppna för oss!' Men han svarade: 'Sannerligen, jag känner er inte.' Håll er därför vakna. Ni vet inte när dagen och timmen är inne.

Otroligt många människor vill inte tänka på denna oändliga tid, som ligger bortom vårt liv på jorden. Man vill maximera nuet. Men, Aktuellt och Rapport, visar oss nuets brister. Hur ofta får vi se ett positivt inslag? Ändå finns inget mer säkert än att vi en dag lämnar vårt fysiska liv. Söndagens text handlar om ifall jag är beredd eller inte.

Vi har just nu biblisk allmänbildning. Förmodligen tänker många ungefär så här: "Jag skall bli kristen när jag blir gammal." Dagens text ger oss en aning om att det inte kommer att fungera. Ja men rövaren på korset, var ju en "i sista minuten räddad"? Förvisso. Både räddad och i sista minuten. Så varför skulle inte det gälla mig? Att jag väntar till sista minuten?

En reflektion: Om jag fram till sista minuten har avvisat Guds son och att vara hans lärjunge, kan jag då begära att bli igenkänd?

Vi människor går vilse. Att rövaren på korset hade gått vilse hela sitt liv, är inte en orimlig reflektion. Profeten Jesaja skriver i ”vi-form”, han inkluderar alltså sig själv i följande ord:

Jesaja 53:6 Vi gick alla vilse som får, var och en tog sin egen väg, men Herren lät vår skuld drabba honom.

Jo visst, kan vi bli räddade i sista minuten, men det är ingen utlovad möjlighet. Det är inget förhållningssätt där vår bibel ger oss löften. Däremot har vi löften som gäller nuet. Det är just nu, vi avgör vår framtid:

2 Kor 6:1-2 Som Guds medhjälpare uppmanar jag er också att inte kasta bort den nåd ni tar emot från Gud. Han säger ju: Jag bönhörde dig när stunden var inne, jag hjälpte dig på frälsningens dag. Nu är den rätta stunden, nu är frälsningens dag.

Paulus ger oss några nyckelord:

2 Kor 1:13 I det som vi skriver till er ligger ingenting annat än det ni läser och även kan förstå. Och jag hoppas att ni helt skall förstå ...

Paulus ger oss i dessa ord bibelläsandets innersta väsen:

- Läs vad som faktiskt står skrivet. Bibelns ord är till dej och mej.
- Orden *jag hoppas att ni helt skall förstå* innebär att vi inte alltid omedelbart förstår. Men, när vi efter en tid, återkommer till bibelstället, kan vi se en ny innebörd. Liksom ett barns insikter förändras när det blir äldre, så förstår också vi mer. Vi växer som kristna.
- Paulus ger oss insikten att vi kan behöva börja om från början:
*Heb 5:12-14 Ni borde vid det här laget själva vara lärare, men i stället behöver ni nu på nytt någon som lär er de första grunderna i Guds ord. Ni har återgått till att behöva mjölk i stället för fast föda. Och den som lever på mjölk är ett spädbarn och kan inte fatta en undervisning om rättfärdighet. Den fasta födan är till för vuxna, för dem **som träget** har övat upp sina sinnen till att skilja mellan gott och ont.*

Jag avslutar med att Jesu löftesord gäller nu, d.v.s. i dag!

*Matt 10:32 Var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall** jag kännas vid inför min fader i himlen.*